

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.1r-47/26
Rezina

Judecătoria Orhei, sediul

Judecător Ludmila Tetiu

DECIZIE În numele Legii

28 aprilie 2026
Bălți

mun.

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

Având în componența sa:

Președintele completului de judecată, judecător
Judecătorii
Prisacari

Ion Talpa
Ecaterina Arseni, Cristina

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul inculpatului Captari Vitalie declarat împotriva sentinței Judecătoriai Orhei, sediul Rezina din 11 decembrie 2025, pe cauza penală de învinuire a lui:

Captari Vitalie *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în or. ***** str. ***** *****, studii medii, supus militar, divorțat, neangajat în câmpul muncii, fără persoane la întreținere, nu se află la evidența medicului psihiatru, narcolog, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal,

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:

Instanța de fond: 29 septembrie 2025-11 decembrie 2025;

Instanța de recurs: 23 ianuarie 2026-28 aprilie 2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, Colegiul penal, -

CONSTATĂ:

Prin sentința Judecătoriai Orhei, sediul Rezina din 11 decembrie 2025, Captari Vitalie a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova și cu aplicarea prevederilor

art.364/1 din Codul de procedură penală, art.80/1 din Codul penal, s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 (opt sute) unități convenționale, ceea ce constituie 40000 (patruzeci) lei.

Conform art.64 alin.(3/1) Cod penal, inculpatul Captari Vitalie este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare din momentul în care sentința devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Până la rămânerea definitivă a sentinței, în privința inculpatului Captari Vitalie s-a aplicat măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

Corpurile delictive: 2 bancnote cu nominalul de 200 MDL, seria G 0209 numărul 038509 anul fabricării 2015 și seria 0211 numărul 159726 anul fabricării 2015, la intrarea în vigoare a prezentei sentințe, de confiscat în folosul statului.

Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut, că *Captari Vitalie ******, la data de 19.06.2025, în jurul orei 13:25, în timpul documentării de către angajatul de poliție din cadrul Direcției de Patrulare Centru a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Botnaru Alexandru, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu de asigurare a ordinii publice și a siguranței circulației rutiere pe teritoriul raionului ***** cu automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid”, cu numărul de înmatriculare MAI 9703, astfel, conform prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul penal, întrunind calitățile de persoană publică, a faptei contravenționale comise de Captari Vitalie, manifestate prin parcare a automobilului de model „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** , aflat în posesia ultimului, înaintea trecerii pentru pietoni, la o distanță mai mică de 5 metri, în privința căruia urma a fi întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, prevăzută de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, acesta a încercat să influențeze verbal comportamentul angajatului de poliție și să-! determine să nu-și îndeplinească acțiunile în exercitarea funcției sale, și anume constatarea contravenției comise și aplicarea sancțiunii contravenționale, la ce a fost avertizat de către angajatul de poliție Botnaru Alexandru că acțiunile sale sunt ilegale, reprezintă acțiuni de corupere a angajaților MAI și sunt pasibile de pedeapsă penală, prin urmare, Captari Vitalie ***** , acționând cu intenție directă, urmărind scopul de a oferi persoanei publice bunuri ce uni se cuvin pentru a nu-și exercita atribuțiile de serviciu în vederea documentării faptelor contravenționale depistate, neglijând avertismentul privind ilegalitatea faptelor sale prejudiciabile, i-a oferit și, respectiv, i-a dat angajatului de poliție bani ce nu i se cuvin, în sumă totală de 400 lei, constând în două bancnote cu nominalul de 200 lei, pe care le-a plasat în buzunarul ușii din față, partea pasagerului, a automobilului de serviciu.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Captari Vitalie ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal, adică, *oferirea și*

darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției acesteia.

Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Captari Vitalie a declarat personal prin cerere scrisă că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, probele administrate la faza de urmărire penală și nu va cere administrarea de noi probe, solicitând ca judecarea cauzei să se desfășoare în procedură simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Împotriva sentinței instanței de fond, în termen, a declarat recurs inculpatul Captari Vitalie, prin care solicită admiterea recursului, casarea parțială a sentinței sub aspectul individualizării pedepsei, cu reducerea substanțială a cuantumului amenzii penale, prin stabilirea unei pedepse apropiate de minimul legal, corespunzătoare gravității reale a faptei și persoanei inculpatului.

În susținerea cerințelor recursului, invocă următoarele argumente:

-consideră că, prin sentința atacată, instanța de fond a stabilit în privința sa pedeapsa amenzii penale în mărime de 800 unități convenționale (40.000 lei), pedeapsă care este nelegal individualizată, insuficient motivată și vădit disproporționată în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei;

-instanța de fond a aplicat pedeapsa amenzii într-un quantum ridicat, apropiat de limita maximă redusă, fără a efectua o analiză reală, efectivă și concretă a criteriilor obligatorii prevăzute de art. 75 Cod penal;

-motivarea instanței se rezumă la formule abstracte privind caracterul disuasiv al pedepsei, fără a explica: de ce o amendă substanțial mai mică nu ar fi suficientă; care elemente concrete justifică necesitatea unei sancțiuni de 800 unități convenționale; în ce mod quantumul stabilit este proporțional cu gravitatea reală a faptei;

-deși instanța a constatat expres recunoașterea integrală a vinovăției, examinarea cauzei în procedură simplificată, lipsa circumstanțelor agravante, aceasta a refuzat, în mod nejustificat, să valorifice aceste elemente în sensul reducerii efective a pedepsei;

-mențiunea formală potrivit căreia,,lipsesc circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal nu exonerează instanța de obligația de a lua în considerare toate datele ce caracterizează persoana inculpatului, conform art. 75 Cod penal;

-fapta imputată a constat în oferirea sumei de 400 lei, într-un context izolat, fără producerea vreunui prejudiciu material și fără consecințe juridice sau sociale concrete. Cu toate acestea, instanța a stabilit o amendă de 40.000 lei, adică de 100 de ori mai mare decât suma oferită, fără a justifica în mod rezonabil acest raport. O asemenea disproporție transformă pedeapsa într-una excesiv represivă și contrară scopului prevăzut de art. 61 Cod penal;

-deși instanța a aplicat formal dispozițiile art. 80/1 Cod penal, aceasta a stabilit pedeapsa într-un quantum ridicat, golind de conținut beneficiul procedural conferit inculpatului care recunoaște vina;

-instanța de fond nu a acordat nicio relevanță situației materiale reale a inculpatului, deși din materialele cauzei rezultă că acesta este neangajat și lipsit de venituri stabile. Stabilirea unei amenzi de asemenea quantum riscă să transforme pedeapsa într-o sancțiune inaplicabilă în practică, ceea ce contravine principiilor de eficiență și echitate a sancțiunii penale.

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1) Cod procedură penală: „*recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces*”.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

La cauză, referințe de către participanții la proces nu au fost depuse.

Verificând temeinicia argumentelor formulate de recurent și legalitatea verdictului contestat, în raport cu materialele cauzei penale, Colegiul conchide necesitatea respingerii recursului ca nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată, din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) CPP, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

În această ordine de idei, Colegiul reține că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364/1 Cod procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de către inculpat, în corespundere cu alin. (3) al normei vizate, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța, în corespundere cu art. 364/1 alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară i-a admis cererea, deoarece din probele administrate rezultă că fapta îi este stabilită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere ale martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond, inculpatul Captari Vitalie a recunoscut fapta săvârșită, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând cu restul probelor administrate pe caz.

Probele verbale coroborează întru tot cu cele material-scrise administrate pe caz, căroră instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă, în corespundere cu prevederile art.art.100-101 Cod procedură penală, detaliat expunându-le în conținutul sentinței de condamnare, fapt pentru care expunerea lor repetată rămâne a fi inutilă, cu atât mai mult că dezacordul exprimat cu soluția instanței de fond se referă la pedeapsa aplicată.

La determinarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele ce s-au stabilit pe cauză, în corespundere cu prevederile art. 7, 16, 61, 75-78 Cod Penal, a aplicat o pedeapsă corespunzătoare caracterului și gradului de pericol social, personalității inculpatului care nu are antecedente penale.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată a ținut cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvârșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea

aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei s-a reținut prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delinvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei a luat în considerație că, inculpatul Captari Vitalie a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa la data comiterii infracțiunii *cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale*.

Potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364/1 din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80/1 din Codul penal, (1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare. (2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181/1–182, 239–240, 242/1 , 242/2 , 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264/1 , 324–335/1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de *reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă*, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare. (modificat prin Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024).

Respectiv, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80/1 alin. (2) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu amendă în cuantumul de 1125 unități convenționale.

Astfel, în privința inculpatului Captari Vitalie poate fi redusă cu o pătrime doar maximul pedepsei prevăzute la sancțiunea art. 325 alin. (1) Cod penal RM care la caz constituie 1125 unități convenționale, iar deși instanța de fond a aplicat pedeapsa cu amendă în mărime de 800 unități convenționale, instanța de recurs nu poate agrava situația inculpatului în propriul recurs.

Instanța de fond la stabilirea pedepsei în privința inculpatului a reținut că infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal RM, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare în raport cu art. 16 alin. (1) Codul penal, că Captari Vitalie anterior a fost judecat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 ain. (1) Cod penal RM.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța a luat în considerație faptul că după comiterea infracțiunii inculpatul a avut un comportament corect, acesta prezentându-se de fiecare dată la OUP și instanța de judecată, în ședință de judecată inculpatul a indicat că se căiește sincer de cele comise.

Astfel, în virtutea circumstanțelor menționate și luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, faptul că, inculpatul Captari Vitalie a recunoscut vinovăția, a săvârșit o infracțiune ușoară, instanța de judecată just a ajuns la concluzia de a-i stabili acestuia o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, care urmează a fi achitată în beneficiul statului.

La caz, Colegiul indică că instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În consecință, Colegiul penal consideră că instanța de fond a emis o sentință motivată și întemeiată în privința lui Captari Vitalie și a aplicat o pedeapsă echitabilă, conform Părții Generale a Codului penal și în strictă conformitate cu prevederile Părții Speciale, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu își găsește confirmarea la judecarea recursului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în latura aplicării pedepsei, din care considerente, sentința urmează a fi menținută fără modificări.

Pe motivele expuse și conducându-se de art. 449 alin. (1) p.1) lit. a) Cod de procedură penală al RM, Colegiul penal al Curții de Apel Nord, -

D E C I D E:

Recursul inculpatului Captari Vitalie declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 decembrie 2025, pe cauza penală în baza art. 325 alin. (1) Cod penal RM, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet, judecător

Ion Talpa

Judecătorii

Ecaterina

Arseni

Cristina

Prisacari